ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Φεβρουαρίου **1943** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **40**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 2149. Περὶ ἀρωγῆς τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας πρὸς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας Κορινθίας, διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Δερβενίου—Ζαχώλης—Σαραντα πήχου 1
Ν. Δ. 2150. Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης πρὸς συνέχισιν τῶν ἔργων κατασκευῆς ὑπονόμων τῆς περιοχῆς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Περιχώρων 2
Ν. Δ. 2151. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1521)1942 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1947)1939 κλπ.». 3
Ν. Δ. 2152. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1533) 1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 554)1941 Ν. Διατάγματος κλπ.». 4
Ν. Δ. 2153. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1739) 1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος 5
Ν. Δ. 2154. Περὶ ρυθμίσεως ἀνακυψάντων ἢ ἀνακυπτόντων μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων ζητημάτων 6
Ν. Δ. 2156. Περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως διαφορῶν ἐν ταῖς φορολογίαις μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων 7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2149)1943.

Περὶ ἀρωγῆς τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας πρὸς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας Κορινθίας, διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Δερβενίου — Ζαχώλης — Σαραντα πήχου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου—2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1888)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ αὐξήσεως τῆς ἀρωγῆς τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας πρὸς τὰ Εἰδικὰ Ταμεῖα Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας προβλεπομένη αὔξησις τῆς ἀρωγῆς τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1942—43, αὐξάνεται κατὰ ἑκατὸν εἴκοσιν ἑκατομμύρια δρχ. (120.000.000) εἰσέτι αὐξανομένης πρὸς τοῦτο ἰσοποσῶς τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου παροχῆς πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας διὰ τὸ αὐτὸ οἰκονομικὸν ἔτος.

2. Τὸ ὡς ἄνω ποσὸν τῶν 120.000.000 διατεθήσεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν προώθησιν τῆς κατασκευῆς τῆς Ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Δερβενίου—Ζαχώλης—Σαραντα πήχου διὰ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας Κορινθίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ, Ι. ΠΑΣΣΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2150)1943

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης πρὸς συνέχισιν τῶν ἔργων κατασκευῆς ὑπονόμων τῆς περιοχῆς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Περιχώρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 30 Ἀπριλίου—2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ δυνάμει τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων 632)1941 καὶ 1276)1942 ἐγκριθεῖσα συμπληρωματικὴ δαπάνη διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἔργων τοῦ δικτύου Ὑπονόμων αὐξάνεται διὰ τοῦ παρόντος κατὰ δραχμὰς 150.000.000.

Τὸ ποσὸν τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως ἐγγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διατιθέμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 634)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. ΜΑΡΚΟΥ

---

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2151)1943

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1521)1942 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1947)1939 κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Δ. τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν κλπ.», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 19 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1521 Ν. Δ. τῆς 12 Ἰουνίου 1942 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Νόμου 1947)1939 περὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσίας ἀρχαιοτήτων κλπ.», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ δύνανται νὰ πληρῶνται μέχρι τεσσάρων κενῶν θέσεων ἐφόρων κλασσικῶν καὶ Βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων διὰ διορισμοῦ Ἐφόρων β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου α' τάξεως.

2. Εἰς τὰς θέσεις ταύτας διορίζονται διὰ Διατάγματος τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας, ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, πτυχιοῦχοι ἢ διδάκτορες τῆς Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς Σχολῆς τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων ἢ διδάκτορες τῆς ἱστορίας τῆς Τέχνης ἀλλοδαποῦ ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἔχοντες εἰδικὰς σπουδὰς ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ καὶ ἀξιολόγους ἀρχαιολογικὰς μελέτας.

3. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1248)1942 Ν. Δ. «περὶ πληρώσεως κενῶν θέσεων Ἐφόρων κλασσικῶν καὶ Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 18 καὶ 19 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1521)1942 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1947)1939 'λπ.» ὁριζόμεναι τρίμηνοι προθεσμίαι παρατείνονται ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τῆς λήξεώς των ἐπὶ ἐννεάμηνον εἰσέτι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. ΜΑΡΚΟΥ

---

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2152)1943

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1533)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 554)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1533)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι :

«1. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν πραγματογνωμόνων, ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης (Στρατιωτικῶν) πίστωσις ὑπὸ ἴδιον Κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

2. Ἅπασαι αἱ δαπάναι τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῶν δικαστηρίων, τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος βαρύνουσι τὰ οἰκεῖα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης (Στρατιωτικῶν).

3. Εἰς τοὺς Προέδρους, τὰ μέλη, τοὺς Ἐπιτρόπους καὶ Γραμματεῖς τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων Α' καὶ Β' Διοικητικῶν Δικαστηρίων, τοὺς μὴ ἀπαλλασσομένους τῶν κυρίως καθηκόντων των, χορηγεῖται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1433)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεων τῶν μελῶν καὶ γραμματέων Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1786)1942 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων ἀφορωσῶν τοὺς ἀποσπωμένους δημοσίους ὑπαλλήλους κλπ. ἐκ τῶν κυρίως καθηκόντων των εἰς ἑτέρας δημοσίας ὑπηρεσίας κλπ. καθοριζομένη ἀποζημίωσις.

Τὸ διὰ τοῦ παρόντος προβλεπόμενον Α' Διοικητικὸν Δικαστήριον θεωρεῖται ὡς Διοικητικὸν Δικαστήριον δευτέρου βαθμοῦ, τὸ δὲ Β' τοιοῦτον ὡς Διοικητικὸν Δικαστήριον πρώτου βαθμοῦ μόνον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀπόληψιν ἀποζημιώσεων.

4. Αἱ διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 3 ἐφαρμόζονται ἀντιστοίχως καὶ διὰ τὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια Στρατιωτι-

κῶν Ἐπιτάξεων Νόμου 4442 λογιζομένου τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Στρατιωτικῶν Ἐπιτάξεων τῆς Πρωτευούσης τιῦ Κράτους ὡς Διοικητικοῦ Δικαστηρίου δευτέρου βαθμοῦ, καὶ τῶν κατὰ Νομοὺς Διοικητικῶν Δικαστηρίων Στρατιωτικῶν Ἐπιτάξεων ὡς Διοικητικῶν Δικαστηρίων πρώτου βαθμοῦ, μόνον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀπόληψιν ἀποζημιώσεων».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 παράγρ. 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1533)42 προστίθεται καὶ ἕτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ἐπιφέρει καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, διαβιβαζομένη πρὸς τὸ ἁρμόδιον Διοικητικὸν Δικαστήριον, σχετικὴ ἀλληλογραφία, σχηματισθεῖσα ὁπωσδήποτε ἐπὶ ἀπαιτήσεως ἀναγνωριζομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1533)1942.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1942.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

---

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2153)1943

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1739)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Ν. Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν κλπ.» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη δι' ἄλλων διατάξεων, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Τὰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν παρὰ ταῖς ὑπηρεσίαις Ἀστυνομίας Πόλεων Κτηνιάτρων, ὁρίζομεν εἰς τρεῖς (3), τῶν δὲ ἰατρῶν εἰς δέκα ὀκτὼ (18) εἰς ὃν ἀριθμὸν συμπεριλαμβάνονται καὶ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1739)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὁριζόμεναι θέσεις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2154)1943

Περὶ ρυθμίσεως ἀνακυφάντων ἢ ἀνακυπτόντων μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων, ζητημάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομ. Δ)τος τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως πάντα τὰ ζητήματα τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διεθνοῦς ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ καὶ μετ' αὐτήν, μέχρις ἐπανόδου πλήρους ὁμαλότητος, ἐκτάκτως ἀνακύψαντα ἢ ἀνακύπτοντα μεταξὺ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων, συνεπείᾳ τῶν πολεμικῶν ἐν γένει γεγονότων ἢ ἀνωμαλιῶν ἢ δυσχερειῶν περὶ τὰς μεταφορὰς ἢ ἄλλων ἀφορμῶν σχετιζομένων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τὴν διεθνῆ κατάστασιν, καὶ ἀναγόμενα εἰς τὰς μεταξὺ των δοσοληψίας ἐκκαθαρίζωνται καὶ ἐπιλύωνται ὁριστικῶς, αἰτήσει τῆς Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων, ὑπὸ Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Καπνοῦ καὶ Μονοπωλίων ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὡς καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἁλυκῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὸν Σύμβουλον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς καὶ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς, προσλαμβανόμενον ἐκ τῶν Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων τῆς Διευθύνσεως Μονοπωλίων ὁρίζει μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Χρέη Εἰσηγητοῦ, ἄνευ ψήφου, ἐκτελεῖ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τούτου ὁ Διευθυντὴς τῆς Ε.Δ.Υ.Π. ἢ ὁ ὑπό τινος τούτων ὁριζόμενος ἀνώτερος ὑπάλληλος αὐτῆς, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων αὐτῆς.

2. Περιπτώσεις, ἐμπίπτουσαι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος θεωροῦνται εἰδικώτερον ἐκεῖναι, αἵτινες, ἀναφυεῖσαι ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐφεξῆς, παραμένουν ἔκτοτε ἐκκρεμεῖς ἢ δὲν ἔχουσιν ἢ δὲν ἤθελον ἐπιλυθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὰς αἰτήσεις τῆς Ε.Δ.Υ.Π. ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τοῦτο ἀνακοινώσεως αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὴν μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ε.Δ.Υ.Π. ἀπὸ 29)8)1936 Σύμβασιν, ἐλλείψει δικαιολογητικῶν ἢ δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον, καὶ δὴ αἱ ἀναγόμεναι εἰς ἐγκαταλείψεις μονοπωλιακῶν ἢ ἄλλων ὑπεγγύων ἢ μὴ εἰδῶν ἢ μετρητῶν, συνεπείᾳ τῆς ἐν Ἑλλάδι εἰσβολῆς, εἰς ζημίας ἐκ βομβαρδισμῶν ἢ ἄλλης πολεμικῆς αἰτίας, ἀγνοούμενα ἀλαποφορτία, παραλαβὰς εἰδῶν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, ἐπιτάξεις μονοπωλιακῶν εἰδῶν ὑπὸ Ἑλληνικῶν ἢ ξένων στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν Ἀρχῶν, ἐλλείμματα μονοπωλιακῶν ἢ ἄλλων ὑπεγγύων ἢ μὴ εἰδῶν κατὰ τὴν παραλαβὴν ἢ μεταφορὰν αὐτῶν ἢ ἐν ἀποθήκαις τῆς Ε.Δ.Υ.Π., φύρας αὐτῶν, ζημίας ἐκ κλοπῶν λόγῳ διαρρήξεως ἀποθηκῶν, πωλήσεις μονοπωλιακῶν εἰδῶν εἰς τιμὰς κατωτέρας τῆς κεκανονισμένης, συνεπείᾳ διαταγῶν τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη περίπτωσις σχέσιν ὁπωσδήποτε ἔχουσα μὲ τὰ λαβόντα χώραν πολεμικὰ γεγονότα ἐν Ἑλλάδι καὶ τὰς ἀνωμαλίας τῶν μεταφορῶν.

3. Η Επιτροπή κρίνει εφ' εκάστης περιπτώσεως κατά κρίσιν και συνείδησιν άγαθοῦ ἀνδρός, μὴ δεσμευομένη ὑπὸ δικονομικῶν ἢ ἄλλων τύπων. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, παρόντων τοὐλάχιστον τριῶν μελῶν, ὑπερισχύει δὲ ἐν ἰσοψηφίᾳ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Τὰ τοῦ τόπου καὶ τρόπου λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν, τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως ὡς καὶ πᾶσα δαπάνη τῆς Ἐπιτροπῆς, προσδιοριζομένη κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ καταβαλλομένη ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, ἀναγράφεται εἰς τὰ γενικὰ αὐτῆς ἔξοδα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ εἰσαγάγῃ πρὸς συζήτησιν πᾶσαν παραπεμπομένην αὐτῇ ὑπόθεσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν παραπομπῆς αὐτῆς καὶ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν της ἐφ' ἑκάστης ὑποθέσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συζητήσεως αὐτῆς καὶ νὰ κοινοποιήσῃ ταύτην εἴς τε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὴν Ἑταιρείαν ἐντὸς ἑτέρων 15 ἡμερῶν.

Ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τὸ Δημόσιον ἢ ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦνται νὰ αἰτήσωνται τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐάν, εἴτε δὲν ἐξετιμήθησαν ὀρθῶς τὰ στοιχεῖα ἑκάστης ὑποθέσεως εἴτε ἤθελον συγκεντρωθῇ πλείονα τοιαῦτα εἴτε πρὸς ὑποστήριξιν τῶν αἰτήσεων τῆς Ἑταιρείας εἴτε πρὸς ἀπόκρουσιν τούτων.

Κατὰ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀναθεωρητικῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιοῦνται τὸ Δημόσιον καὶ ἡ Ἑταιρεία νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 42 τῆς ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1936 Συμβάσεως αὐτῆς μετὰ τοῦ Δημοσίου προβλεπομένην Διαιτητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Παρερχομένων τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἄνευ ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἢ προσφυγῆς εἰς τὴν Διαιτητικὴν Ἐπιτροπὴν αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι, μὴ ἐπιτρεπομένης ἀγωγῆς ἢ προσφυγῆς εἰς τὰ τακτικὰ ἢ διοικητικὰ δικαστήρια, οὐδὲ ἑτέρου τινὸς ἐνδίκου μέσου.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ τυχὸν ἀπαλλάσσουσα τὴν Ἑταιρείαν Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων, κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν πρὸς ταύτην, ἥτις φέρει εἰς πίστωσιν αὐτῆς τὰ ἐπιδικασθέντα σχετικὰ ποσά.

Ἡ τοιαύτη ἀπαλλαγὴ τῆς Ἑταιρείας ἔχουσα τὴν ἔννοιαν τῆς λογιστικῆς τακτοποιήσεως οὐδόλως ἀπαλλάσσει τῆς ἀστικῆς καὶ ποινικῆς εὐθύνης τοὺς διαχειριστὰς ἢ ὁπωσδήποτε διαχειρισθέντας τὰ ὑπέγγυα εἴδη ὑπολόγους ἢ τοὺς ἀνωγιάτας μεταφορᾶς αὐτῶν.

4. Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν φύραν τοῦ ἅλατος, τοῦ διαχειριζομένου ὑπὸ τῶν Διαχειριστῶν τῶν Εἰδικῶν καὶ Διαμετακομιστικῶν Ἀποθηκῶν Μονοπωλίων, δύναται δι' ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 1 Ἐπιτροπῆς ν' ἀναγνωρισθῇ τοιαύτη μέχρι ποσοστοῦ 2 %, ἐφόσον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς διαπιστοῦται αὕτη εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἐπιθεωρητῶν τῆς Ε.Δ.Υ.Π. καὶ ἤθελε γνωματεύσει πρὸς τοῦτο τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας. Ὁμοίως κρίνεται ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ φύρα τοῦ μεταφερομένου ἅλατος.

Ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τίθενται καὶ πᾶσαι αἱ συναφεῖς περιπτώσεις φύρας ἅλατος, αἱ ἐκκρεμοῦσαι κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος καὶ ἀνακύψασαι μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1941, συναμένης τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω διατυπώσεις, ν' ἀναγνωρίσῃ ἐξ ὁλοκλήρου ταύτας ἢ ποσοστὸν αὐτῶν.

5. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν Νομ. Δ/γμα ἔγγραφα καὶ ἡ διαδικασία ἐν γένει ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν διεξάγονται ἀτελῶς.

6. Πᾶσα ἀναγκαία πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος λεπτομέρεια ὁρίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ προστεθῶσι δύο θέσεις Συμβούλων, λαμβανομένων ἐκ τῶν μετόχων τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζωνται τὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐπιτροπῶν Διαθέσεως Μονοπωλιακῶν Εἰδῶν.

2. Αἱ δαπάναι γραφικῆς ὕλης καὶ λειτουργίας ἐν γένει τῶν γραφείων τῆς Ἐπιτροπῆς Διαθέσεως Μονοπωλιακῶν εἰδῶν περιφερείας τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καταβάλλονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων καὶ ἀναγράφονται εἰς τὰ γενικὰ ἔξοδα αὐτῆς.

Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

---

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2156)1943

Περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως διαφορῶν ἐν ταῖς φορολογίαις μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διαφέσεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων, ἐνεργουμένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς, πρὸς προσδιορισμὸν τῶν ὀφειλομένων φόρων α) μεταβιβάσεως ἀκινήτων κατὰ τὸν νόμον 225 καὶ β) αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 278)1941 Νομοθετικὸν Διάταγμα, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, ἀκολουθεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις 2 ἕως 7 καθοριζομένη διαδικασία.

Ἄρθρον 2.

1. Προκειμένης ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου δηλουμένης ἀξίας ἀνωτέρας τῶν δραχμῶν 200.000, δι' ἣν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἐνέργεια προεκτιμήσεως τοῦ ἀκινήτου, ἡ συνταχθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐκτιμητῶν ἔκθεσις ἐκτιμήσεως ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, δικαιουμένου νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου εἰς ποσὸν μεῖζον ἢ ἔλασσον τοῦ ὑπὸ τῶν ἐκτιμητῶν προσδιορισθέντος.

2. Τὴν ὑπ' αὐτοῦ προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν ἀνακοινοῖ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος πρὸς τὸν ἐν τῇ δηλώσει φερόμενον ὡς ἀγοραστὴν τοῦ ἀκινήτου ἢ τὸν νόμιμον πληρεξούσιον ἢ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ὡς καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ δηλώσει φερόμενον ὡς πωλητὴν τοῦ ἀκινήτου ἢ τὸν νόμιμον πληρεξούσιον ἢ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς πρὸς τρίτους ἀνακοινώσεως τῆς ἀξίας ταύτης.

3. Ἐὰν οἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενοι ἀποδεχθῶσι τὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου, ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ χορηγεῖται αὐτοῖς ὁριστικὸν φύλλον προσδιορισμοῦ μετὰ προηγουμένην καταβολὴν τῶν ὀφειλομένων φόρων μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος, ἀκολούθως δ' ἡ ὑπόθεσις περατοῦται

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερόμενοι δὲν ἤθελον ἀποδεχθῇ τὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν, ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς δευτέρα ἐκτίμησις τοῦ ἀκινήτου, ὑπὸ ἐκτιμητῶν μὴ μετασχόντων τῆς πρώτης ἐκτιμήσεως, ἐφαρμόζονται δὲ περαιτέρω καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας ταύτης ἐκτιμήσεως πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 2.

2. Τόσον κατὰ τὴν πρώτην ὅσον καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ἐκτίμησιν ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ πρόσωπα τῶν ἐκτιμητῶν ὁρίζονται ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀναλόγως τοῦ εἴδους τοῦ ἀκινήτου καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ

3. Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἐκτιμήσεσι δύναται νὰ μετάσχῃ ὡς ἐκτιμητὴς καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, δικαιούμενος ἐξαιρετικῶς νὰ μετάσχῃ καὶ τῆς δευτέρας ἐκτιμήσεως καὶ ἂν ἔτι μετέσχε τῆς πρώτης τοιαύτης.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐφ' ὅσον οἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 2 ἀναφερόμενοι δὲν ἤθελον ἀποδεχθῇ τὴν μετὰ τὴν δευτέραν ἐκτίμησιν προσδιορισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἀνακοινωθεῖσαν αὐτοῖς ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὑποχρεοῦται, ὅπως προτείνῃ εἰς τούτους συμβιβαστικὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς.

2. Κατὰ τὴν πρότασίν του ταύτην, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐκτιμῶν κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν τὰ κεκτημένα ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας στοιχεῖα καὶ τὰς πιθανότητας τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τούτων ἀποδοχῆς ἢ μὴ τελικῶς ὑπὸ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑποστηριζομένων ἀπόψεων, προτείνει μείωσιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τὴν δευτέραν ἐκτίμησιν προσδιορισθείσης ἀξίας, προσδιορίζων ἅμα καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς μειώσεως ταύτης, ἥτις δὲν δύναται ἐν πάσει περιπτώσει νὰ ἦ κατώτερον τοῦ ἑνὸς οὐδ' ἀνώτερον τοῦ εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν τῆς ὡς ἄνω ἀξίας.

Ἐπελθούσης ἐντὸς τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁρίου συμπτώσεως ἀντιλήψεων Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ φορολογουμένων, ἐκδίδεται καὶ χορηγεῖται αὐτοῖς ὁριστικὸν φύλλον προσδιορισμοῦ μετὰ προηγουμένην καταβολὴν τῶν ἀναλογούντων ἐπὶ τῆς συμφωνηθείσης ἀξίας φόρων μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἄνευ οὐδεμιᾶς προσαυξήσεως λόγῳ ἀνακριβείας δηλώσεως μεθ' ὃ περαιοῦται ἡ ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 5.

1. Μὴ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 4 καθοριζόμενα, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν προσωρινοῦ φύλλου προσδιορισμοῦ τῶν ὀφειλομένων φόρων μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διὰ τῆς δηλώσεως προσδιορισθείσης ἀξίας τοῦ ἀκινήτου.

2. Ὁμοῦ μετὰ τοῦ φύλλου προσδιορισμοῦ ἐκδίδεται καὶ κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πρᾶξις, δι' ἧς καταλογίζονται τῷ ὑποχρέῳ οἱ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς δηλωθείσης ἀξίας καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου μετὰ τὴν δευτέραν ἐκτίμησιν καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 προτάσεως περὶ συμβιβασμοῦ προσδιορισθείσης τοιαύτης ἀναλογοῦντες φόροι μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος μετὰ τῶν σχετικῶν προσθέτων φόρων καὶ προσαυξήσεων.

3. Τόσον ἡ χορήγησις προσωρινοῦ φύλλου προσδιορισμοῦ ὅσον καὶ ἡ κοινοποίησις τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐνεργοῦνται προσωπικῶς πρὸς τὸν ἀγοραστὴν τοῦ ἀκινήτου ἢ τὸν νομίμως ἐξουσιοδοτημένον πληρεξούσιον ἢ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

4. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δικαιοῦται ν' ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν τοῦ προσωρινοῦ φύλλου, ἐφ' ὅσον ὁ ἀγοραστὴς ἢ ὁ νόμιμος πληρεξούσιος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἀρνεῖται νὰ παραλάβῃ συγχρόνως τὸ πρὸς αὐτὸν κοινοποιούμενον ἀντίγραφον τῆς καταλογιστικῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Δικαιοῦται ἐπίσης ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, ὅπως ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν τοῦ προσωρινοῦ φύλλου, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι καταβληθῇ α) οἱ βάσει τῆς δηλώσεως ὀφειλόμενοι κύριοι φόροι μετὰ τῶν προσθέτων τοιούτων καὶ β) ἐκ τῶν διὰ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καταλογισθέντων ποσῶν ἐκεῖνα ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου ἡ ἔνστασις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ἔνστασις καὶ ἡ πρὸς ἄσκησιν αὐτῆς προεσμία ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταλογιστικῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὡς πρὸς πάντα τὰ διὰ ταύτης καταλογιζόμενα ποσὰ κυρίων καὶ προσθέτων φόρων καὶ προσαυξήσεων, ἐξαιρέσει μόνον τοῦ ἡμίσεος τοῦ διὰ τῆς πράξεως καταλογιζομένου κυρίου φόρου μεταβιβάσεως καὶ κυρίου φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος, ὡς πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ πρᾶξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καθίσταται ἀμέσως ἅμα τῇ κοινοποιήσει της ἐκτελεστή.

2. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας πρὸς ἄσκησιν ἐνστάσεως, ἢ, ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐμπροθέσμου τοιαύτης, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως αὐτῆς, δικαιοῦται ὁ καθ' οὗ ἡ πρᾶξις

τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὅπως δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον δηλώσῃ ὅτι ἀποδέχεται τὰς διὰ τῆς πράξεως ὑποστηριζομένας ἀπόψεις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ ἐκδοθεῖσα πρᾶξις καθίσταται τελεσίδικος, ὁ ἐνιστάμενος λογίζεται αὐτοδικαίως παραιτηθείς τῆς ἐνστάσεώς του καὶ βεβαιοῦνται εἰς βάρος του τὰ διὰ τῆς πράξεως καταλογισθέντα αὐτῷ ποσὰ κυρίων καὶ προσθέτων φόρων ἄνευ ὑμῶν οὐδεμιᾶς προσαυξήσεως λόγῳ ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως, ὧν προσαυξήσεων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαλάσσεται ὁ καθ' οὗ ἡ πρᾶξις.

Ἄρθρον 7.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 ἕως 6 τοῦ παρόντος δύνανται κατὰ τὴν περὶ τούτου ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ ἐπὶ περιπτώσεων ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων δηλουμένης ἀξίας κατωτέρας τῶν 200.000 δραχμῶν.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύναται ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 συμβιβασμὸς νὰ γίνῃ εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνεργείᾳ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 πρώτης ἐκτιμήσεως χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 δευτέρα ἐκτίμησις.

Ἄρθρον 8.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ ἐνστράσεις καὶ ἐφέσεις κατὰ πράξεων Οἰκονομικῶν Ἐφόρων περὶ ἐπιβολῆς φόρων μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων ἐκδικάζονται ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ τὴν ἐν ἄρθροις 7 καὶ 8 τοῦ ἀπὸ 26)31 Ἰουλίου 1941 Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων» καθοριζομένην διαδικασίαν.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ μνημονευομένου Διατάγματος τῆς 26)31 Ἰουλίου 1941 εἰδικὴ διαδικασία ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον Πρωτοβαθμίου καὶ Δευτεροβαθμίου Εἰδικῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων καταργεῖται.

3. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἤδη ἐκκρεμούσας ἐνώπιον τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον Εἰδικῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐνστάσεις καὶ ἐφέσεις, ἐφ' ὧν δὲν ἐξεδόθη ὁριστικὴ ἀπόφασις μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Αἱ ἐκκρεμεῖς αὗται ἐνστάσεις καὶ ἐφέσεις ἐκδικασθήσονται ὑπὸ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 26)31 Ἰουλίου 1941 ἁρμοδίων κατὰ περίπτωσιν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἐνστάσεων ἢ ἐφέσεων ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄοθρον 9.

1. Προκειμένου περὶ ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων, συντελεσθεισῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δι' ἃς ἐξεδόθησαν ἤδη προσωρινὰ φύλλα προσδιορισμοῦ τῶν ὀφειλομένων φόρων μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων, δὲν ἐξεδόθησαν δ' εἰσέτι πράξεις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἢ αἱ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι τοιαῦται δὲν κατέστησαν εἰσέτι τελεσίδικοι λόγῳ ἀσκήσεως ἐνστάσεων ἢ ἐφέσεων, ἐκκρεμουσῶν εἰσέτι, οἱ ὑπόχρεοι εἰς πληρωμὴν τῶν ὡς ἄνω φόρων δικαιοῦνται, ὅπως μέχρι τέλους τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους 1942-1943 ὑποβάλωσι πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον δήλωσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, δι' ἧς νὰ δηλῶσιν, ὅτι ἀποδέχονται συμβιβαστικὴν λύσιν τῆς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Δημοσίου ἐκκρεμοῦς φορολογικῆς διαφορᾶς.

2. Ὑποβαλλομένης τοιαύτης δηλώσεως νοεῖται αὐτοδικαίως ὅτι ὁ φορολογούμενος ἀποδέχεται, ὅπως ἡ ἀξία τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου προσδιορισθῇ εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ τρία τέταρτα τῆς διὰ τῆς τυχὸν ἐκδοθείσης πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προσδιορισθείσης, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἐκδόσεως εἰσέτι πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ τρία τέταρτα τῆς προσδιορισθείσης κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἐκτίμησιν ἀξίας τοῦ ἀκινήτου.

3. Ἡ τοιαύτη δήλωσις, ἐπέχουσα θέσιν συμπληρωματικῆς δηλώσεως, γίνεται ὑποχρεωτικῶς δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἐφ' ὅσον μὲν δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι πρᾶξις ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ βεβαιοῦνται βάσει τῆς δηλώσεως ταύτης οἱ ὀφειλόμενοι κύριοι καὶ πρόσθετοι φόροι, ἀπαλλασσομένου τοῦ δηλοῦντος πάσης προσαυξήσεως, ἐφ' ὅσον δὲ ἐξεδόθη ἤδη καταλογιστικὴ πρᾶξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐνεργοῦνται πάντα τ' ἀνωτέρω ὁριζόμενα, θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρος ἡ ἐκδοθεῖσα πρᾶξις καὶ καταργοῦνται αὐτοδικαίως αἱ ἐκκρεμεῖς συνεπείᾳ ἐνστάσεως ἢ ἐγέσεως φορολογικαὶ δίκαι, ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου γνωστοποιήσει πρὸς τὸ παρ' ᾧ ἐκκρεμεῖ ἡ ἔνστασις, Φορολογικὸν Δικαστήριον τοῦ γεγονότος τῆς ὑποβολῆς συμπληρωματικῆς δηλώσεως.

Ἄρθρον 10.

1. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 9, ἀναστέλλεται ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν ἡ ἐν λόγῳ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 9, ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων ἡ ἐκδίκασις τῶν ἤδη ἐκκρεμουσῶν ἢ ἀσκηθησομένων ἐφεξῆς ἐνστάσεων ἢ ἐφέσεων.

2. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 9, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἡ ἐν λόγῳ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 9, ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος ὡς πρὸς τε τὰς ἤδη ἐκκρεμεῖς καὶ τὰς ἐφεξῆς ἀσκηθησομένας ἐνστάσεις.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων, περὶ ὧν προνοεῖ ἡ παράγραφος 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 9, καὶ ἂν ἔτι ἡ πρᾶξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐξεδόθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀπαλλοτριώσεων, καὶ ἂν ἔτι δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι καταλογιστικὴ πρᾶξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐφ' ὅσον ὅμως πάντως ἐξεδόθη ἤδη προσωρινὸν φύλλον προσδιορισμοῦ τῶν ὀφειλομένων φόρων, καθίσταται ἀμέσως ἅμα τῇ ἰσχύϊ τοῦ παρόντος ἀπαιτητὸν τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὰς ἀπόψεις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὀφειλομένων συμπληρωματικῶς κυρίων φόρων μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει εἰς τὴν κατάρτισιν φύλλου ἐκκαθαρίσεως τῶν ὀφειλομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἐκτιμήσεως φόρων, μετ' ἔκπτωσιν δ' ἐκ τούτων τῶν ἤδη καταβληθέντων κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ προσωρινοῦ φύλλου ποσῶν, καθορίζει ἐν τῷ φύλλῳ ἐκκαθαρίσεως τὰ συμπληρωματικῶς ὀφειλόμενα ποσὰ καὶ προβαίνει βάσει τοῦ φύλλου τούτου εἰς βεβαίωσιν τοῦ ἡμίσεος τῶν συμπληρωματικῶς ὀφειλομένων κυρίων φόρων μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος.

Ἄρθρον 11.

Ἐφ' ὅσον σὺν τῇ ὑποβολῇ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 9 δηλώσεως καταβάλλονται καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 9 ὀφειλόμενα καὶ βεβαιωτέα ποσὰ κυρίων καὶ προσθέτων φόρων, ἐκπίπτεται ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου ἐκ τῶν βεβαιωτέων τούτων ποσῶν ποσοστὸν πέντε

τοῖς ἑκατὸν (5 ο)ο) ἐπὶ τῶν βεβαιωτέων κυρίων φόρων μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ περὶ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων εἶναι, ὅτι ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων συντελεσθεισῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278)1941 Νομοθ. Διατάγματος, α') ὁ φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων βαρύνει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν τὸν πωλητήν, κατὰ τὸ ἕτερον δ' ἥμισυ τὸν ἀγοραστὴν τοῦ ἀκινήτου, β') ὁ φόρος αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων καθ' ὃ μὲν μέρος ἀναλογεῖ εἰς τὸ ἐν τῷ συμβολαίῳ τῆς μεταβιβάσεως ἀναγραφόμενον τίμημα τοῦ ἀκινήτου βαρύνει τὸν πωλητήν, καθ' ὃ δὲ μέρος ἀναλογεῖ εἰς τὴν πέραν τοῦ τιμήματος τούτου καθορισθεῖσαν ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου βαρύνει τὸν ἀγοραστὴν τοῦ ἀκινήτου, γ') ὅτι ἔναντι τοῦ Δημοσίου εὐθύνεται ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω βαρυνομένων διὰ τῶν ὡς ἄνω φόρων ὁ ὁπωσδήποτε κάτοχος τοῦ μεταβιβασθέντος ἀκινήτου, τῆς εὐθύνης ὅμως τούτου ἰσχυούσης μόνον ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς συντελέσεως τῆς, δι' ἣν ὀφείλονται οἱ φόροι, ἀπαλλοτριώσεως καὶ δ') ὅτι τ' ἀνωτέρω ἐν περιπτώσεσιν α', β' καὶ γ' καθοριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τῶν ὡς ἄνω φόρων συμβεβαιουμένων καὶ συνεισπραττομένων δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ ἄλλων προσθέτων φόρων ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως προσαυξήσεων.

2. Ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων συντελουμένων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς τόσον ὁ φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων ὅσον καὶ ὁ φόρος αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων καθ' ὃ μὲν μέρος ἀναλογοῦσιν εἰς τὸ ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀναγραφόμενον τίμημα βαρύνουσι τὸν πωλητὴν τοῦ ἀκινήτου, καθ' ὃ δὲ μέρος ἀναλογοῦσιν εἰς τὴν πέραν τοῦ τιμήματος τούτου καθορισθεῖσαν ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου βαρύνουσι τὸν ἀγοραστήν, εὐθυνομένου ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἔναντι τοῦ Δημοσίου τοῦ ὁπωσδήποτε κατόχου τοῦ μεταβιβασθέντος ἀκινήτου, τῆς εὐθύνης ὅμως τούτου ἰσχυούσης μόνον ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς συντελέσεως τῆς, δι' ἣν ὀφείλονται οἱ φόροι, μεταβιβάσεως. Τ' ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τῶν ὡς ἄνω φόρων συμβεβαιουμένων καὶ συνεισπραττομένων δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ ἄλλων προσθέτων φόρων, ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως προσαυξήσεων.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς συντελουμένων ἀπαλλοτριώσεων, ἐφ' ὅσον ἐκδίδεται ὁριστικὸν φύλλον προσδιορισμοῦ τῶν ὀφειλομένων φόρων μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων, ἡ δ' ἐν τούτῳ προσδιοριζομένη ἀξία τοῦ ἀκινήτου εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀναγραφομένου τιμήματος, τὸ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου εἰσπρακτέον ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ ὁριστικοῦ φύλλου προσδιορισμοῦ καθορισθείσης ἀξίας τοῦ ἀκινήτου καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ.

2. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀπαλλοτριώσεων, ἐφ' ὅσον ἐκδίδεται προσωρινὸν φύλλον προσδιορισμοῦ τῶν ὡς ἄνω φόρων, τὸ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου εἰσπρακτέον ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀναγραφομένου τιμήματος. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν ὅμως τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελε καταστῇ τελεσίδικος, ὁμοῦ μετὰ τῶν συμπληρωματικῶς βεβαιωτέων φόρων μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος, βεβαιοῦται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, βάσει τῆς τελεσιδίκου καταστάσης τυχὸν πράξεως τούτου ἢ τῆς ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης ἐνστάσεως ἢ ἐφέσεως ἐκδοθείσης τελεσιδίκου ἀποφάσεως, ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τοῦ ὀφειλομένου ἀναλογικοῦ τέλους χαρτοσήμου ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῆς τελεσιδίκως προσδιορισθείσης ἀξίας τοῦ ἀκινήτου. Τὸ συμπληρωματικῶς καταβλητέον τοῦτο τέλος χαρτοσήμου βαρύνει τὸν ἀγοραστὴν τοῦ ἀκινήτου, εὐθυνομένου ἀλληλεγγύως μετὰ τούτου ἔναντι τοῦ Δημοσίου τοῦ ὁπωσδήποτε κατόχου τοῦ μεταβιβασθέντος ἀκινήτου, τῆς εὐθύνης ὅμως τούτου ἰσχυούσης μόνον ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς, δι' ἣν ὀφείλεται τὸ τέλος, μεταβιβάσεως.

Ἄρθρον 14

1. Συμβάσεις μεταβιβάσεως ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐν Ἑλλάδι, ὑποκείμεναι εἰς τοὺς φόρους μεταβιβάσεως ἀκινήτων, κατὰ νόμον 4225 τοῦ 1929 καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 278 τοῦ 1941 Νομοθ. Διάταγμα, καταρτιζόμεναι δὲ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, καθ' οἱονδήποτε ἐκείσε ἰσχύοντα νόμιμον τύπον, δὲν δύνανται νὰ μεταγραφῶσιν εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν ἂν μὴ καταβληθῶσι προηγουμένως, κατὰ τήν, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1941 Διατάγματος, ὁριζομένην διαδικασίαν, οἱ ὡς εἴρηται φόροι πρὸς δὲ καὶ τὰ διὰ τὴν σύμβασιν ἀγοραπωλησίας ὀφειλόμενα ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσήμου.

Εἰς τὴν πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ὑποβληθησομένην σχετικὴν δήλωσιν περὶ προσδιορισμοῦ τῶν φόρων μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος δέον νὰ ἐπισυνάπτηται ἀπαραιτήτως, ἐν ἐπισήμῳ μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς μεταγραφησομένης συμβάσεως.

2. Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρων καὶ τελῶν ἀποδεικνύεται διὰ τῆς ἐπισυνάψεως εἰς τὴν οἰκείαν πρᾶξιν μεταγραφῆς τῶν σχετικῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς αὐτῶν ὡς καὶ τοῦ σχετικοῦ προσωρινοῦ ἢ ὁριστικοῦ φύλλου προσδιορισμοῦ τῶν φόρων μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος, ἅτινα πάντα δέον νὰ μνημονεύωνται εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς μεταγραφῆς.

3. Οἱ φύλακες μεταγραφῶν ὑποχρεοῦνται ν' ἀποστέλλωσιν εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον τῆς περιφερείας ἐν τῇ ὁποίᾳ κεῖται τὸ ἀκίνητον, διὰ τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους πρᾶξις μεταγραφῆς, ἀντίγραφον τῆς πράξεως ταύτης ὑποκείμενοι, ἐν περιπτώσει παραλείψεως τῆς ὑποχρεώσεώς των ταύτης, εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 4225 τοῦ 1929.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1851 τοῦ 1942 Νομ. Διατάγματος φράσις «ἢ δι' οἱανδήποτε συμβολὴν αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς βεβαιώσεως τῶν φόρων»

ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἡ διάταξις αὕτη ἴσχυσε, διὰ τῆς φράσεως «ἢ δι' οἱανδήποτε συμβολὴν αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων ὡς καὶ αἱ ἐν γένει εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ἰδιώτας παρεχόμεναι, βάσει Νόμων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, οἱαιδήποτε ἀμοιβαὶ καὶ ἀποζημιώσεις».

Σ. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 § 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1266)1942 Νομ. Διατάγματος ἔχει ἐφαρμογὴν, καὶ ἐπὶ πασῶν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 § 1 τοῦ 1851)1942 Ν. Δ., ὡς τοῦτο συμπληροῦται διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένων ἀμοιβῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1851)1942 Νομ. Διατάγματος, αἱ τυχὸν ὅμως μέχρι τοῦδε ἐνεργηθεῖσαι κρατήσεις ὑπὲρ Δημοσίου ἢ τρίτων, δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.